

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 31K/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118208211
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Janigloš
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4118208211.9

Uznesenie

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa - veriteľa : Van Merksteijn Steel - Netherlands B.V., RSIN: 803635205, so sídlom Bedrijvenpark Twente 237, 7602 KJ Almelo, Holandské kráľovstvo, zast. MAREK PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mudroňova 51, 811 03 Bratislava, IČO: 47 960 264 a Artner Legal s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mandľová 69, 851 10 Bratislava, IČO: 50 313 576 o návrhu na vyhlásenie konkurzu na dlžníka : HVM, s.r.o., so sídlom Mierová 21, 941 11 Palárikovo, IČO: 36 842 222 právne zast.: JUDr. Martin Bezák, PhD., advokát, Klinecova 15, 821 08 Bratislava taktó

rozhodol:

Z a s t a v u j e konkurzné konanie na dlžníka: HVM, s.r.o., so sídlom Mierová 21, 941 11 Palárikovo, IČO: 36 842 222 pre osvedčenie platobnej schopnosti dlžníka.

odôvodnenie:

1/ Návrhom doručeným súdu dňa 11.7.2018 sa navrhovateľ - veriteľ dlžníka, cestou svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd vyhlásil na majetok dlžníka konkurz z dôvodu, že eviduje voči dlžníkovi viacero neuhradených pohľadávok, dokopy vo výške 4.120.000,00 eur, ktorá suma je potvrdená aj Potvrdením nezávislého audítora. Navrhovateľ označil druhého veriteľa dlžníka - Van Merksteijn Steel Holding B.V., RSIN: 800828690, so sídlom Bedrijvenpark Twente 237, 7602 KJ Almelo, Holandské kráľovstvo, s pohľadávkou vo výške 1.727.500,00 eur, pričom všetky označené pohľadávky voči dlžníkovi sú viac ako 30 dní po lehote splatnosti. Navrhovateľ v návrhu uviedol svojho zástupcu na doručovanie písomností so sídlom v SR a navrhol, aby súd začal konkurzné konanie na dlžníka a následne, aby súd vyhlásil na majetok dlžníka konkurz. K návrhu navrhovateľ pripojil výpisy z obchodného registra navrhovateľa, dlžníka a ďalšieho veriteľa dlžníka Van Merksteijn Steel Holding B.V., plnomocenstvo zo dňa 7.12.2017, faktúry vystavené navrhovateľom, Dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 27.01.2011, výpisy z bankového účtu navrhovateľa, predžalobnú výzvu zo dňa 25.05.2018, stanovisko dlžníka zo dňa 13.06.2018, časť účtovnej závierky spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V, výpis z bankového účtu spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V zo dňa 14.04.2010, Potvrdenie nezávislého audítora zo dňa 13.2.2018, výpis z listu vlastníctva č. 5408, k.ú. Štúrovo a Potvrdenie uskutočnenia prevodu čiastky 1.500,00 eur ako preddavku na úhradu odmeny a nákladov predbežného správcu.

2/ Uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 31K/16/2018 - 85 zo dňa 24.07.2018 začal súd konkurzné konanie na dlžníka. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.08.2018.

3/ Uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 31K/16/2018 - 91 zo dňa 02.08.2018 súd vyzval dlžníka, aby do 20 dní od doručenia návrhu na vyhlásenie konkurzu zaslal vyjadrenie k tomuto návrhu, osvedčil svoju platobnú schopnosť a predložil zoznam všetkých svojich peňažných záväzkov, s ktorých plnením bol v deň začatia konkurzného konania 30 dní v omeškaní, zoznam všetkých svojich bankových účtov s prehľadom zostatkov v deň začatia konkurzného konania, informáciu o stave hotovosti v deň začatia konkurzného konania a v deň predloženia tejto informácie súdu, zoznam pohľadávok, pri ktorých

možno s odbornou starostlivosťou predpokladať, že budú uhradené najneskôr do 30 dní od začatia konkurzného konania a zároveň upozornil dlžníka, že inak súd vyhlási na jeho majetok konkurz a poučil ho o trestnoprávných následkoch neplnenia si povinnosti v konkurze. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku OV 154/2018 dňa 10.08.2018.

4/ Dlžník sa k doručenému návrhu súdu písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 03.09.2018, v ktorom uviedol, že navrhovateľ vo svojom návrhu označil dve pohľadávky, so splatením ktorých má byť dlžník viac ako 30 dní v omeškaní. Prvou je pohľadávka navrhovateľa, ktorej titulom má byť zmluva o pôžičke poskytnutej dlžníkovi vo výške 4.120.000,00 eur. Druhou pohľadávkou má byť pohľadávka spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V., so sídlom Bedrijvenpark Twente 237, 7602KJ Almelo, Holandské kráľovstvo, zapísanej v obchodnom registri holandskej obchodnej komory pod č. RSIN: 800828690, ktorej titulom má byť pôžička poskytnutá dlžníkovi vo výške 1.727.500,00 eur. Dlžník mal za to, že podaný návrh je iniciatívou spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V., ktorý sa takouto formou rozhodol riešiť spor medzi spoločníkmi dlžníka o ďalšej budúcnosti dlžníka. Dlžník má vedomosť o tom, že medzi spoločnosťou Van Merksteijn Steel - Holding B.V. a druhým spoločníkom dlžníka - spoločnosťou YSSEL s.r.o., so sídlom Mierová 21, 941 11 Palárikovo, IČO: 35 945 516 prebiehali rokovania o ďalšom fungovaní spoločnosti, ktoré však boli ukončené, pretože spoločnosť Van Merksteijn Steel - Holding B.V. odmietla so spoločnosťou YSSEL s.r.o. ďalej rokovať. Dlžník mal za to, že je neprípustné, aby spoločník spoločnosti riešil spor s druhým spoločníkom spoločnosti formou podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Účelom konkurzného konania je totiž uspokojovanie veriteľov dlžníka z obchodného styku, nie spoločníkov dlžníka. Aj v tomto prípade malo ísť o pohľadávky, ktorých účelom bolo financovanie podnikateľskej činnosti dlžníka, pričom na začiatku bolo medzi spoločníkmi dohodnuté, že tieto pohľadávky sa budú uspokojovať v závislosti od úspešnosti podnikateľskej činnosti dlžníka. Časť pohľadávky spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V. vo výške 900.000,00 eur bola v spoločnosti dlžníka dokonca od počiatku účtovaná ako kapitálový vklad spoločníka, nakoľko takto bola vložená do spoločnosti dlžníka v roku 2008. Až po doručení listu spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V. zo dňa 25.05.2018 dlžník zistil, že má spoločnosť Van Merksteijn Steel - Holding B.V. záujem o vrátenie celej tejto čiastky. Podstatná časť pohľadávky navrhovateľa bola započítavaná s pohľadávkami, ktoré evidoval voči navrhovateľovi dlžník. Išlo predovšetkým o pohľadávky z titulu ceny za dodaný tovar objednaný navrhovateľom, ale aj o pohľadávky, ktoré nadobudla spoločnosť dlžníka na základe zmlúv o postúpení pohľadávok. V súčasnosti eviduje dlžník túto pohľadávku navrhovateľa vo výške 515.568,59 eur, vo zvyšnej časti ju považuje za splatenú. Dlžník v súvislosti s vyššie uvedenými skutočnosťami uviedol, že okrem vyššie uvedených pohľadávok označených v návrhu navrhovateľa nemal záväzky po splatnosti, ktoré by nebol schopný uhrádzať. Záväzky voči navrhovateľovi a spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V., na zaplatenie ktorých bol dlžník vyzvaný až listom zo dňa 25.05.2018, mali byť podľa názoru dlžníka predmetom rokovania medzi spoločníkmi spoločnosti dlžníka. Títo sa mali podľa dlžníka dohodnúť, či a ak áno, akým spôsobom budú tieto nároky spoločníka Van Merksteijn Steel - Holding B.V. a ním ovládanej osoby (navrhovateľa) uspokojené. Na základe uvedeného bol dlžník toho názoru, že pri posudzovaní jeho úpadku by sa nemalo prihliadať na záväzky, ktoré má voči svojmu spoločníkovi, resp. voči ním ovládanej osobe. Ak by sa na tieto pohľadávky neprihliadalo, dlžník by nebol v úpadku, v dôsledku čoho by neboli splnené podmienky pre vyhlásenie konkurzu. Ak sa súd napriek uvedenému rozhodne na uvedené pohľadávky prihliadať, tieto musia byť považované za podriadené pohľadávky, nakoľko ide evidentne o pohľadávky voči spriazneným osobám.

5/ Dlžník ďalej uviedol, že ku dňu 31.07.2018 evidoval nasledovné záväzky, s ktorými bol 30 dní v omeškaní:

- záväzok voči spoločnosti RIVA Stahl GmbH, Wolfgang-Küntsch-Str. 18, 16761 Hennigsdorf, Spolková republika Nemecko, DE 138511161, vyplývajúci zo Zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 19.09.2016. Na základe tejto zmluvy riadne splácal dlžník uvedenému veriteľovi pôžičku v sume 910.678,71 eur, v týždenných splátkach v aktuálnej výške 6.041,91 eur, so 6% úrokom. Po tom, ako bol dlžník listami zo dňa 25.08.2018 vyzvaný navrhovateľom a spoločnosťou Van Merksteijn Steel - Holding B.V. na zaplatenie pohľadávok, ktoré sú označené v návrhu navrhovateľa, bol nútený prestať splácať predmetné splátky, v dôsledku čoho menovaný veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť celej pôžičky, s účinnosťou od 02.07.2018. Dlžník eviduje predmetný záväzok v zostávajúcej časti v sume 379.948,72 eur. Z listu veriteľa zo dňa 27.06.2018 vyplýva, že eviduje veriteľ predmetný záväzok v zostávajúcej časti v sume 433.678,71 eur.

- záväzok voči Slovenská kancelária poisťovateľov, Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, vyplývajúci z Uznesenia Okresného súdu v Nových Zámkoch, č. k. 18C/153/2015-99 zo dňa 27.04.2018, ktorým bol schválený súdny zmier v právnej veci uvedeného veriteľa ako žalobcu proti spoločnosti DNH, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mierová 21, 941 11 Palárikovo, IČO: 44 052 570, ako žalovanému v 1. rade a dlžníkovi ako žalovanému v 2. rade, o zaplatenie 4.788,30 eur s prísl., na základe ktorého boli obaja žalovaní povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť veriteľovi sumu 4.788,30 eur spolu s príslušenstvom, v mesačných splátkach po 350,00 eur až do vyrovnania, pričom prvá splátka bola splatná dňa 31.05.2018 (táto bola aj uhradená). Po tom, ako bol dlžník listami zo dňa 25.05.2018 vyzvaný navrhovateľom a spoločnosťou Van Merksteijn Steel - Holding B.V. na zaplatenie pohľadávok, ktoré sú označené v návrhu navrhovateľa, bol dlžník nútený prestať splácať dohodnuté splátky, v dôsledku čoho je aktuálne v omeškaní so splátkou splatnou dňa 30.06.2018 a splátkou splatnou dňa 31.07.2018. Aktuálna výška celého záväzku evidovaná dlžníkom je 5.556,62 eur.

- záväzok voči spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V. ako spoločníkovi dlžníka, z titulu pôžičky, vo výške 1.727.500,00 eur, ktorý sa stal splatným na základe výzvy obsiahnutej v liste zo dňa 25.05.2018.

- záväzok voči navrhovateľovi, z titulu pôžičky, v pôvodnej výške 4.120.000,00 eur s príslušenstvom, v zostatkovej výške 515.568,59 eur, ktorý sa stal v nesplatennej časti splatným na základe výzvy obsiahnutej v liste zo dňa 25.05.2018.

6/ Dlžník ďalej uviedol, že ku dňu 31.07.2018 mal zriadený jediný účet, a to v banke VÚB a.s., č. účtu SK08 0200 0000 0027 7020 8253, pričom zostatok na účte bol ku dňu 31.07.2018 vo výške 14.022,26 eur. Stav hotovosti (pokladne) dlžníka bol ku dňu 31.07.2018 v sume 417,79 eur.

7/ Svoje vyjadrenie k návrhu na vyhlásenie konkurzu dlžník doplnil podaním doručeným súdu dňa 25.09.2018, v ktorom skonštatoval, že celkovú výšku pohľadávky má podľa navrhovateľa predstavovať čiastka 3.000.000,00 eur z titulu vrátenia istiny poskytnutej pôžičky, čiastka 160.000,00 eur z titulu nezaplatených úrokov z tejto pôžičky a čiastka 960.000,00 eur z titulu kúpnej ceny za stroj dodaný v roku 2013. Navrhovateľ vo svojom návrhu na vyhlásenie konkurzu uvádza, že v rokoch 2009 dodal dlžníkovi stroje, ktorých celkovú cenu vo výške 3.135.214,57 eur vyfakturoval piatimi faktúrami, a to:

- faktúrou č. 72180 zo dňa 31.12.2009, vystavenou na sumu 905.795,82 eur, splatnou dňa 30.01.2010,
- faktúrou č. 72181 zo dňa 31.12.2009, vystavenou na sumu 905.795,82 eur, splatnou dňa 30.01.2010,
- faktúrou č. 72182 zo dňa 31.12.2009, vystavenou na sumu 424.479,48 eur, splatnou dňa 30.01.2010,
- faktúrou č. 72183 zo dňa 31.12.2009, vystavenou na sumu 435.917,93 eur, splatnou dňa 30.01.2010,
- faktúrou č. 72184 zo dňa 31.12.2009, vystavenou na sumu 463.225,52 eur, splatnou dňa 30.01.2010.

V rokoch 2011 a 2012 došlo k čiastočnému splateniu pohľadávky dlžníkom v rozsahu 135.214,57 eur, v dôsledku čoho sa výška predmetnej pohľadávky znížila na sumu 3.000.000,00 eur. Ako uvádza navrhovateľ vo svojom návrhu, následne (neuvádza konkrétny čas dohody) sa s dlžníkom dohodol, že právny titul tejto pohľadávky sa zmení z nároku na zaplatenie kúpnej ceny za strojné zariadenia dodané v roku 2009 na nárok na vrátenie pôžičky poskytnutej navrhovateľom dlžníkovi, a to pôžičky s úrokom 4% ročne z dlžnej sumy. Ďalej navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že v roku 2013 dodal dlžníkovi ďalší stroj v hodnote 960.000,00 eur, ktorého cenu vyfakturoval faktúrou č. 335089 zo dňa 27.06.2013, splatnou dňa 27.07.2013. Vo vzťahu k splatnosti tejto kúpnej ceny dlžník vo svojom návrhu tvrdí, že táto mala byť zaplatená v období štyroch rokov v splátkach vo výške 62.500,00 eur splatných každé tri mesiace.

8/ K dohode o preklasifikovaní právneho titulu záväzku z nároku na zaplatenie kúpnej ceny za dodané stroje v sume 3.000.000,-EUR na nárok na zaplatenie pôžičky dlžník uviedol, že ju považuje za absolútne neplatný právny úkon, nakoľko zákon neumožňuje vznik záväzku z titulu zmluvy o pôžičke bez toho, aby došlo v čase uzavretia tejto zmluvy o pôžičke zároveň k reálnemu prenechaniu finančných prostriedkov dlžníkovi. Rovnako nie je možné platne dojednať zmluvu o pôžičke bez toho, aby bol určený, alebo aspoň konkrétne určiteľný, čas vrátenia pôžičky. Vzhľadom na vyššie uvedenú skutočnosť a neexistenciu právneho dôvodu pohľadávky, pre ktorú podal navrhovateľ návrh

na vyhlásenie konkurzu, nemôže v konaní o návrhu na vyhlásenie konkurzu obstať ako obligatórna náležitosť návrhu podľa § 12 ods. 2 písm. c) ZoKR potvrdenie audítora KPMG Slovensko spol. s r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 10, 820 04 Bratislava, IČO: 31 348 238 (ďalej len "audítora") zo dňa 13.02.2018 (ďalej len "potvrdenie"), o tom, že navrhovateľ účtuje o tejto pohľadávke v účtovníctve, nakoľko neexistuje právny dôvod, pre ktorý navrhovateľ účtuje o tejto pohľadávke. Dlžník má zároveň za to, že audítora pri spracovaní predmetného potvrdenia postupoval v rozpore so zákonom a internými predpismi audítora pri skúmaní účtovníctva navrhovateľa a vyhotovení predmetného potvrdenia, keď v prípade posudzovania pohľadávky z titulu zmluvy o pôžičke nepreveril jej reálne poskytnutie, a to napr. nahliadnutím do bankových výpisov navrhovateľa o poskytnutí takejto pôžičky. Nakoľko navrhovateľ takúto pôžičku dlžníkovi nikdy neposkytol, táto by mala byť v účtovníctve navrhovateľa účtovaná ako pohľadávka, nie ako jeho majetok. Spornou skutočnosťou je aj to, že potvrdenie audítora hovorí o pohľadávkach z poskytnutých úverov a faktúr, t. j. nejde o pôžičky, ako sa uvádza v návrhu. Audítora tak posudzoval záväzky z úplne iného právneho titulu (úveru) ako je právny titul uvedený v návrhu navrhovateľa (pôžička). V potvrdení audítora zároveň absentuje aj výroková časť, ktorá by jednoznačne určila, že pohľadávka má doložený dôvod vzniku ako to predpokladá ust. § 12 ods. 2 písm. c) ZoKR a preukázateľne potvrdila skutočnosť, že navrhovateľ pohľadávku účtuje v účtovníctve v súlade s účtovnými predpismi podľa zahraničného práva. Rovnako absentuje preukázanie, že poverený audítora je oprávnený posudzovať účtovníctvo zahraničnej právnickej osoby podľa a v súlade so zahraničným právnym poriadkom. Dlžník výslovne uvádza, že v danom prípade neprijal od navrhovateľa finančné prostriedky vo výške 3.000.000,00 eur, ktoré mali predstavovať sumu pôžičky. Rovnako dlžník uvádza, že nebol stanovený čas vrátenia týchto finančných prostriedkov, a rovnako ani to, či je čas vrátenia ponechaný na vôľu veriteľa alebo na vôľu dlžníka. Je teda nepochybné, že v prípade zmluvy o pôžičke, ktorá má byť titulom pohľadávky navrhovateľa v rozsahu 3.160.000,00 eur, ide o absolútne neplatný právny úkon, na základe ktorého nevznikli ani jednej zo strán tejto zmluvy žiadne práva ani povinnosti. Navrhovateľ tak nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka z titulu (ne)existencie pohľadávky zo zmluvy o pôžičke (absolútne neplatný právny úkon). Ak by sa aj súd nestotožnil s názorom dlžníka, že predmetná zmluva o pôžičke je absolútne neplatným právnym úkonom, dlžník má za to, že nárok na vrátenie pôžičky v zmysle tejto zmluvy je premlčaný a dlžník vo vzťahu k nemu vznáša námietku premlčania. Navrhovateľ síce vo svojom návrhu neuvádza, kedy presne malo dôjsť k vzniku záväzku z titulu pôžičky, z príloh, ktoré doložil k svojmu návrhu je však zrejmé, že sa tak malo stať najneskôr dňa 01.01.2012, keďže za celý rok 2012 už fakturoval dlžníkovi úroky z tejto pôžičky. Keďže nebola dohodnutá splatnosť predmetnej pôžičky, prvým dňom premlčacej doby je deň, kedy sa právo podľa tejto zmluvy mohlo vykonať prvý raz. Za tento deň sa podľa ustálenej judikatúry (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 174/2016, sp. zn. I Cdo 25/2003, sp. zn. I Cdo 148/2004, R28/1984), považuje deň, keď sa právo mohlo prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). V danom prípade je týmto dňom najneskôr deň 02.01.2012, najneskôr v tento deň teda začala plynúť premlčacia doba záväzku z titulu vrátenia predmetnej pôžičky. Z uvedeného vyplýva, že premlčacia doba predmetného záväzku uplynula najneskôr dňa 02.01.2016.

9/ Ohľadne časti uplatnenej pohľadávky v sume 960.000,00 eur navrhovateľ tvrdil, že táto vznikla z titulu kúpnej ceny za dodanie stroja v roku 2013, a že jej splatnosť bola dohodnutá v období štyroch rokov v splátkach vo výške 62.500,00 eur splatných každé tri mesiace. Dlžník nemá vedomosť o žiadnej dohode o splátkach a existenciu takejto dohody výslovne popiera. Skutočnosť, že takáto dohoda nebola uzatvorená, podľa dlžníka potvrdzuje aj skutočnosť, že faktúra vystavená na cenu tohto stroja bola vystavená so splatnosťou 27.07.2013, pričom o splatnosti tvrdenej navrhovateľom v tejto faktúre nie je žiadna zmienka. Dlžník má za to, že aj nárok na zaplatenie tejto pohľadávky je premlčaný, nakoľko premlčacia doba tohto záväzku uplynula dňa 27.07.2017. Na základe uvedeného má dlžník za nepochybné, že nárok na zaplatenie pohľadávky navrhovateľa označenej v návrhu na vyhlásenie konkurzu je v celom rozsahu premlčaný.

10/ Ako druhú pohľadávku označil navrhovateľ v návrhu na vyhlásenie konkurzu pohľadávku spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V. voči dlžníkovi z titulu zmluvy o pôžičke vo výške 1.727.500,00 eur. Podľa navrhovateľa mal tento záväzok vzniknúť súčtom sumy 900.000,00 eur poukázanej na účet dlžníka v roku 2008 sumy 500.000,00 eur poukázanej na účet dlžníka dňa 13.03.2009 a sumy 500.000,00 eur poukázanej na účet dlžníka dňa 14.04.2010 a sumy 97.500,00 eur, ktorá mala byť poukázaná na účet dlžníka v navrhovateľom neuvedenom čase a ktorá mala byť dlžníkom prekvalifikovaná (nie je zrejmé z čoho) na krátkodobú výpomoc spoločníka a po odpočítaní čiastočných úhrad realizovaných dlžníkom (v roku 2009 úhrady 20.000,00 EUR a dňa 18.10.2012 úhrady 250.000,00 eur). V tejto súvislosti dlžník

poukázal na skutočnosť, že zo žiadneho dôkazu predloženého navrhovateľom jednoznačne nevyplýva právny dôvod poskytnutia týchto finančných prostriedkov. Čiastku 900.000,00 eur vložila spoločnosť Van Merksteijn Steel - Holding B.V. do imania spoločnosti dlžníka ako kapitálový vklad, čo preukazuje Zápisnica z valného zhromaždenia spoločnosti dlžníka zo dňa 10.06.2008. Tieto finančné prostriedky teda nikdy neboli považované za pôžičku, tak ako to tvrdí navrhovateľ. Neexistoval ani iný právny dôvod, na základe ktorého by bol dlžník povinný predmetné finančné prostriedky vrátiť spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V.. S ohľadom na túto skutočnosť je nárok na zaplatenie tejto časti pohľadávky spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V. v plnom rozsahu nedôvodný. Ak by aj tieto finančné prostriedky boli považované za poskytnutú pôžičku (čo dlžník popiera), ohľadne tejto pôžičky neexistovala žiadna dohoda o jej splatnosti. Z tohto dôvodu by aj v tomto prípade išlo o nevymáhateľnú pohľadávku, nakoľko by táto bola v celom rozsahu premlčaná. Pri záväzkoch, ktoré nemajú dohodnutú splatnosť, začína premlčacia doba plynúť v deň, kedy sa právo mohlo vykonať prvý raz. V tomto prípade bola čiastka 900.000,00 EUR poukázaná na účet dlžníka v roku 2008 (podľa tvrdenia navrhovateľa), premlčanie tohto nároku by teda nastalo najneskôr 31.12.2012. V nadväznosti na uvedené teda dlžník vznáša aj vo vzťahu k tomuto nároku námietku premlčania, a to predovšetkým pre prípad, ak by súd dospel k záveru, že právnym dôvodom tejto pohľadávky je zmluva o pôžičke. Ohľadne ďalších čiastok poukázaných na účet dlžníka, t. j. čiastky 500.000,00 eur dňa 13.03.2009, resp. čiastky 500.000,00 eur dňa 14.04.2010, dlžník uvádza, že ak by aj išlo o poskytnutie pôžičky zo strany spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V., ani pri tomto záväzku nebola dohodnutá jeho splatnosť. Rovnako ako pri ostatných vyššie uvedených záväzkoch, aj v tomto prípade by teda muselo ísť o záväzky premlčané a dlžník pre tento prípad vzniesol námietku premlčania týchto záväzkov. Časť záväzku dlžníka voči spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V. tvrdeného navrhovateľom v sume 97.500,00 eur, považuje dlžník za nedôvodnú a nepreukázanú v celom rozsahu. Existenciu tejto časti záväzku dlžník výslovne popiera. Navrhovateľ nepredložil ohľadne tejto časti tvrdeného záväzku ani jediný dôkaz, ktorý by preukazoval právny dôvod vzniku a prípadnú splatnosť tohto záväzku. V nadväznosti na vyššie uvedené má dlžník za to, že obe pohľadávky označené v návrhu veriteľa sú nevymáhateľné, či už z dôvodu ich neexistencie alebo ich premlčania.

11/ Zároveň dlžník oznámil súdu, že uhradil všetky splatné záväzky voči svojmu veriteľovi Slovenská kancelária poisťovateľov, Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava, IČO: 36062235, vyplývajúce z Uznesenia Okresného súdu v Nových Zámkoch, č. k. 18C/153/2015-99, zo dňa 27.04.2018, v dôsledku čoho aktuálne voči tomuto veriteľovi nemá žiadne záväzky po splatnosti. Na základe uvedeného v súčasnosti zostal dlžníkovi len jediný veriteľ, ktorý má voči nemu pohľadávku po splatnosti, a to je spoločnosť RIVA Stahl GmbH, Wolfgang-Küntsch-Str. 18, 16761 Hennigsdorf, Spolková republika Nemecko, DE 138511161. Voči tomuto veriteľovi má dlžník pohľadávku po splatnosti vo výške 379.948,72 eur, pričom túto pohľadávku má záujem uhradiť. Za účelom dohodnutia spôsobu splatenia tejto pohľadávky sa dlžník už aj pokúsil iniciovať rokovanie s uvedenou spoločnosťou, do dnešného dňa však nemá od tejto spoločnosti odozvu. V tejto súvislosti dlžník uviedol, že v súčasnosti má majetok v hodnote podstatne prevyšujúcej sumu jeho jediného záväzku po splatnosti (sumu 379.948,72 eur), a to najmä nehnuteľný majetok označený aj v návrhu navrhovateľa, t.j. pozemky a stavbu nachádzajúce sa v k. ú. Štúrovo, zapísané na liste vlastníctva č. 5408, z čoho vyplýva, že dlžník nie je v úpadku vo forme predĺženia ani platobnej neschopnosti.

12/ Keďže pohľadávky označené navrhovateľom v jeho návrhu sú spochybnené viacerými skutočnosťami uvedenými vyššie a spornosť týchto pohľadávok je tak závažného charakteru, nie je možné prisvedčiť navrhovateľovi a vyhovieť jeho návrhu na vyhlásenie konkurzu, a tým mu priznať nepriamu ochranu jeho domnelých, resp. neexistujúcich práv, keď vyhlásenie konkurzu by malo závažné - likvidačné dôsledky pre dlžníka, čím by sa neprimerane zasiahlo do práv a právom chránených záujmov dlžníka. Dlžník na záver svojho doplnenia zdôraznil, že pohľadávky navrhovateľa sú neodôvodnené v celom rozsahu (absentuje preukázanie právneho dôvodu ich vzniku, výšky a vymáhateľnosti). Dlžník eviduje iba jediný záväzok po splatnosti, ktorý je navyše schopný uhrádzať (napr. z príjmov z nájmu nehnuteľností, prípadne predajom majetku). Podľa názoru dlžníka nie sú dané dôvody a splnené obligatórne podmienky predpokladané zákonom pre vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka.

13/ K uvedeným vyjadreniam dlžníka zaujal navrhovateľ stanovisko doručené súdu dňa 31.10.2018, v ktorom poukázal na to, dlžník konkurznému súdu najprv vo svojom prvotnom vyjadrení v bodoch 15 a 16 výslovne priznal existenciu svojich záväzkov voči navrhovateľovi (aj keď len čiastočne), ako aj spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V. (v celom rozsahu), a výslovne ich uviedol v

Zozname záväzkov, s ktorými bol dlžník ku dňu začatia konkurzného konania 30 dní v meškani. Tým dlžník opätovne potvrdil skutočnosti uvedené v jeho liste zo dňa 13.06.2018 zaslanom spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V., ktorého kópiu predložil navrhovateľ konkurznému súdu ako Prílohu č. 15 návrhu. V liste dlžník celkom nepochybne v zmysle ustanovenia § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka uznal záväzky voči navrhovateľovi aj spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V.. Pritom zároveň platí, že účinky uznania záväzkov nastávajú aj v prípade, keď bola pohľadávka veriteľa v čase uznania už premlčaná. Preto aj keď navrhovateľ popiera, že by jeho pohľadávka alebo pohľadávka spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V. boli premlčané, v kontexte uznania oboch záväzkov zo strany dlžníka je prípadné skúmanie premlčania pohľadávok celkom bezpredmetné, pretože platí, že v čase ich uznania dňa 13.06.2018 trvali. Zároveň navrhovateľ poukázal na to, že ani skutočnosť, že dlžník uznáva jeho pohľadávku len čiastočne v rozsahu 515.568,59 eur, neznamená, že podmienky na vyhlásenie konkurzu nie sú splnené. Navrhovateľ si do konkurzu prihlási svoju pohľadávku v celom rozsahu 4.120.000 eur s príslušenstvom a bude na rozhodnutí správcu konkurznej podstaty, či pohľadávku navrhovateľa uzná v celom rozsahu, alebo ju prípadne čiastočne poprie a spor bude pokračovať v incidenčnom konaní. Navrhovateľ taktiež opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že sám dlžník v liste zo dňa 13.06.2018 uviedol nasledovné: "V prípade, ak nedôjde k odloženiu splatnosti predmetných pohľadávok, budeme nútení splniť našu zákonnú povinnosť a podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok našej spoločnosti". Dlžník teda sám potvrdil nie len existenciu svojich záväzkov voči navrhovateľovi a spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V., ale aj to, že existencia týchto záväzkov a jeho neschopnosť ich zaplatiť je dôvodom pre vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Tomuto následku by bolo možné zabrániť len odložením splatnosti pohľadávok, k čomu však nikdy nedošlo. V kontexte vyššie uvedeného sa teda javia ako celkom nepochopiteľné tvrdenia dlžníka v jeho Doplnení vyjadrenia, ktoré konkurznému súdu doručil dňa 25.09.2018 o údajnej neexistencii pohľadávok, resp. o ich premlčaní. Rovnako tak navrhovateľ odmieta ako celkom neopodstatnené námietky dlžníka týkajúce sa potvrdenia renomovanej audítorskej spoločnosti KPMG Slovensko spol. s r.o., ako aj nelogické tvrdenia o údajnej absolútnej neplatnosti právnych úkonov, aj keď svoje záväzky z nich vzniknuté sám výslovne uznal aj voči konkurznému súdu vo svojom skoršom podaní.

14/ Na pojednávaní konanom dňa 05.11.2018 sa právny zástupca navrhovateľa pridržiaval podanému návrhu.

15/ Právny zástupca dlžníka sa na uvedenom pojednávaní tiež pridržiaval svojich skorších vyjadrení, najmä podania označeného ako doplnenie vyjadrenia k návrhu zo dňa 20.09.2018. Zdôraznil, že v plnom rozsahu zotrúva na podaniach, ktoré v tejto veci urobil klient, a to najmä z jeho podania zo dňa 20.09.2018, označeného ako doplnenie vyjadrenia k návrhu na vyhlásenie konkurzu. Poukázal na to, že v prípade ak súd dospeje k záveru, že neexistujú pohľadávky navrhovateľa, nie je ďalší dôvod ďalej skúmať dlžníkov úpadok. Osoba bez aktívnej vecnej legitímácie nemá právo domáhať sa pred súdom osvedčenia dlžníkovho úpadku, k tomu napr. uznesenie NS ČR z 11.12.2007 sp. zn. 29Cdo/5044/2007. Právny zástupca dlžníka zdôraznil, že je nepochybné, že žiadna zmluva o pôžičke, ktorú v tomto konaní navrhovateľ tvrdí, nikdy ako platný právny úkon nevznikla, a to bez ohľadu na to, čo si navrhovateľ myslí, alebo nie. K vzniku zmluvy o pôžičke, ktorá je reálnym kontraktom, je vždy potrebné reálne odovzdať pôžičku dlžníkovi, ku ktorému v tomto konkrétnom prípade nikdy nedošlo a ani sám navrhovateľ vo svojom návrhu nič takého netvrdí. Vzhľadom na to, je právne bezpredmetné, akým spôsobom sa dlžník neskôr k takémuto právnomu úkonu vyjadroval, alebo či na základe takého absolútne neplatného právneho úkonu plnil, pretože záväzok, ktorý nikdy nevznikol, nemohol byť v zmysle príslušných ustanovení Obch. zákonníka uznaný. List, ktorý dlžník napísal ako stanovisko k predžalobným výzvam zo dňa 13.06.2018, nebol ako prejav vôle nikdy adresovaný navrhovateľovi v tomto konaní, ale jeho spoločníkovi spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V., a preto vo vzťahu k navrhovateľovi nemôže mať žiadne právne účinky. Čo sa týka druhej z pohľadávok, ktoré navrhovateľ tvrdil, že vlastní voči dlžníkovi, teda pohľadávky na zaplatenie kúpnej ceny za strojné zariadenia dodané v roku 2013, je zjavné vzhľadom ku skutočnosti, ktoré dlžník uviedol vo svojom vyjadrení, že táto pohľadávka je zjavne premlčaná. V tejto súvislosti právny zástupca žalovaného poukázal na to, že dlžník sa vo svojom stanovisku k predžalobným výzvam zo dňa 13.6.2018 vyjadruje výlučne k právnomu titulu, ktorým má byť zmluva o pôžičke, to znamená, že toto jeho vyjadrenie nemôže byť za žiadnych okolností vnímané po jeho obsahovej stránke ako uznanie svojho záväzku vo vzťahu k zaplateniu kúpnej ceny za stroje dodané v roku 2013. Záverom poukázal na to, že týmito vyjadreniami dlžník osvedčil spornosť všetkých dominantných pohľadávok, ktoré navrhovateľ osvedčil vo svojom návrhu na vyhlásenie konkurzu, pričom konkurzný súd v tomto konaní nemôže vykonávať obsiahlejšie dokazovanie týkajúce sa preukázania

spornosti alebo nespornosti týchto pohľadávok. Je vecou navrhovateľa, aby si takéto pohľadávky uplatnil v civilnom sporovom konaní. V súvislosti s uvedeným poukázal právny zástupca žalovaného na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.5.2012 sp. zn. 2CoKR/26/2012. Dlužník má vedomosť o tom, že navrhovateľ tak aj mal urobiť. Zo všetkých dôvodov, ktoré uviedol preto nie je potrebné ďalej sa zaoberať pohľadávkami druhého z označených veriteľov a to spoločníka navrhovateľa spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V.. Napriek tomu sú aj tieto údajné pôžičky ako právny nárok premlčané a to z dôvodov, ktoré uviedol dlžník vo svojom vyjadrení zo dňa 20.09.2018. Čo sa týka stanoviska k predžalobným výzvam dlžníka zo dňa 13.6.2018, z ktorého navrhovateľ vyvodzuje uznanie aj týchto pôžičiek, týmto stanovisku sa dlžník nikdy nevyjadroval k pôžičkám, ktoré mu mali byť spoločnosťou Van Merksteijn Steel Holding B.V. poskytnuté, ale k tzv. kapitálovému vkladu spoločníka. Takže ani toto vyjadrenie dlžníka nemôže byť po jeho obsahovej stránke za žiadnych okolností posudzované ako uznanie základu alebo výšky pôžičiek, ktoré mala spoločnosť Van Merksteijn Steel Holding B.V. dlžníkovi poskytnúť. Zo všetkých týchto dôvodov právny zástupca dlžníka navrhol, aby súd toto konkurzné konanie zastavil pre spornosť navrhovateľom označených pohľadávok.

16/ Právny zástupca navrhovateľa v reakcii na prednes právneho zástupcu dlžníka opätovne poukázal na zoznam záväzkov, s ktorými bol dlžník ku dňu začatia konkurzného konania 30 dní v omeškaní, ktorý súdu dlžník predložil vo svojom vyjadrení zo dňa 3.9.2018. Obzvlášť poukázal na tú skutočnosť, že súd po vydanom uznesení zo dňa 2.8.2018 dlžníka výslovne poučil, že ak nesplní povinnosť uloženú zákonom, môže sa dopustiť trestného činu marenia konkurzného alebo vyrovnacieho konania. V reakcii na túto výzvu súdu sám dlžník výslovne uviedol, že má voči navrhovateľovi záväzok z titulu pôžičky v pôvodnej výške 4.120.000 eur s príslušenstvom. V zostatkovej výške 515.568,59 eur, ktorý sa stal v nesplatennej časti splatným na základe výzvy obsiahnutej v liste zo dňa 25.5.2018, sám dlžník v konkurznom konaní vyhlásil, že záväzok voči veriteľovi má, že je z titulu pôžičky a že jeho splatnosť závisí od výzvy navrhovateľa zo dňa 25.5.2018. Až po uplynutí troch týždňov odo dňa odoslania tohto vyjadrenie súdu prišiel dlžník s teóriou, že žiadnu pôžičku od navrhovateľa neprijal a že v konečnom dôsledku nemá žiaden záväzok voči navrhovateľovi. Dlužník pritom popiera samotný účel inštitútu uznania záväzku podľa § 323 ods.1 Obchodného zákonníka. Účelom tohto inštitútu je práve uznanie záväzku dlžníkom v prípadoch, ak je daná určitá spornosť, pretože dlžník v minulosti existenciu záväzku popiera. Čiže ak dlžník uzná záväzok, je bezpredmetné ďalej riešiť spornosť tohto záväzku. Zároveň navrhovateľ poukazuje na tú skutočnosť, že sa dlžník aj v iných konaniach snaží zavádzať príslušné orgány vo veci právneho titulu pôžičky poskytnutej druhým veriteľom Van Merksteijn Steel Holding B.V., kedy argumentuje určitým "kapitálovým" vkladom. Navrhovateľ poukazuje na to, že pôžičku v rovnakej výške dlžníkovi poskytol aj druhý z jeho spoločníkov spoločnosť YSSEL s.r.o., ktorú ovláda konateľka dlžníka Ing. Viera Dingová. Konateľka dlžníka pred vyšetrovatelkou policajného zboru vypovedala, že pohľadávku voči dlžníkovi, ktorú mala spoločnosť YSSEL s.r.o. v sume 1.727.500 eur postúpila na spoločnosť YSSEL STEEL s.r.o., ktorá ju následne použila na započítanie voči svojim záväzkom voči dlžníkovi. Čiže konateľka dlžníka sama rovnakú pohľadávku vzniknutú na základe rovnakého rozhodnutia valného zhromaždenia dlžníka postúpila ako riadnu pohľadávku voči dlžníkovi, a teda sama uznala riadny vznik takejto pohľadávky. Toto opätovne poukazuje na to, že vyháňavé tvrdenia dlžníka o údajnej absolútnej neplatnosti právnych úkonov na základe ktorých vznikli pohľadávky, či už navrhovateľa alebo spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V. voči dlžníkovi sú účelové a ich cieľom je navodiť pred konkurzným súdom dojem o ich spornosti. Tieto pohľadávky sú nesporné, a to sám dlžník výslovne uznal najmä voči konkurznému súdu v zozname svojich záväzkov. Navrhovateľ má preto za to, že je neprípustné, aby konkurzný súd v takejto situácii pripustil právnu argumentáciu právneho zástupcu dlžníka ako relevantné pre konanie a bezodkladne pristúpil k vyhláseniu konkurzu na dlžníka.

17/ Právny zástupca dlžníka v reakcii uviedol, že súd vždy rozhoduje iba na základe zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia vyplývajúceho zo znenia a účelu zákona, nie podľa predstáv účastníkov konania. Právny zástupca navrhovateľa neustále na tomto pojednávaní poukazuje na to, že má dlžník tento súd zavádzať a vytvárať rôzne obštrukcie, ktoré majú predlžovať toto konkurzné konanie. Právny zástupca dlžníka zdôraznil, že nie je možné zavádzať v otázke právneho posúdenia veci, súd pozná práva a vie si preto sám posúdiť, či zneniu a účelu zákona zodpovedá právna argumentácia navrhovateľa alebo naopak právna argumentácia dlžníka. Je pritom ustálené praxou najvyšších súdnych autorít, že nie je možné uznať neexistujúci záväzok, ktorý nevznikol pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorý má predstavovať jeho právny základ. Zo skutkového stavu v tejto veci je nepochybné, že k reálnemu odovzdaniu navrhovateľom tvrdenej pôžičky nikdy nedošlo. A preto zmluva o pôžičke nikdy ako platný právny úkon nevznikla.

18/ Právny zástupca navrhovateľa v záverečnej reči uviedol, že má za to, že predloženými dôkazmi dostatočným spôsobom preukázal existenciu svojej pohľadávky voči dlžníkovi ako aj existenciu pohľadávky druhého veriteľa spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V.. Navrhovateľ je presvedčený, že písomné uznanie záväzku zo dňa 13.6.2018 vykonané dlžníkom je dostatočne určité, keďže je priamou reakciou na predžalobné výzvy navrhovateľa a spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V., v ktorých boli podrobne špecifikované jednotlivé pohľadávky, z ktorých sa skladá nárok navrhovateľa ako aj návrh spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V. voči dlžníkovi. Navrhovateľ je presvedčený, že nie je podstatné akým spôsobom pri uznaní záväzku dlžník špecifikuje záväzky, ktoré uznáva, keďže uznanie záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka nevyžaduje písomnú formu a môže byť vykonané konkludentným spôsobom. Ak teda veriteľ úplne konkrétne vyzve svojho dlžníka na zaplatenie presne špecifikovaných pohľadávok a dlžník na takúto výzvu odpovie, že tieto pohľadávky existujú, uznáva ich a je ich ochotný zaplatiť, avšak len momentálne nemá dostatok prostriedkov, aby to mohol hneď urobiť, takýto prejav vôle možno podľa právneho názoru navrhovateľa považovať za uznanie záväzku podľa § 323 ods.1 Obchodného zákonníka. Rovnako tak za uznanie záväzku navrhovateľ považuje aj oznámenie dlžníka konkurznému súdu, že má záväzky voči navrhovateľovi, ktoré bolo v danom prípade vykonané s predloženým zoznamom záväzkov, s ktorými je dlžník viac ako 30 dní v omeškaní. V neposlednom rade navrhovateľ poukazuje na tú skutočnosť, že dlžník v konaní nepreukázal konkrétnymi skutočnosťami, že pohľadávky navrhovateľa spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V. sú premlčané a najmä neuviedol konkrétny dátum, ku ktorému by malo toto premlčanie nastať. To je dôležité najmä z dôvodu, že navrhovateľ súdu predložil výpisy z bankových účtov navrhovateľa potvrdzujúce, že dlžník navrhovateľovi ešte v roku 2015 platil úroky z pôžičky, ktorú dnes považuje za absolútne neplatný právny úkon. A keďže platí, keďže tieto úroky z pôžičky boli splatné v roku 2015, je zrejmé, že ešte neuplynula 4-ročná premlčacia lehota vyžadovaná zákonom. Navrhovateľ má preto za to, že dôkazy predložené konkurznému súdu sú dostatočným podkladom na to, aby konkurzný súd uznal existenciu pohľadávok navrhovateľa aj druhého veriteľa voči dlžníkovi, čím je daná pohľadávka veriteľov ako podmienka pre vyhlásenie konkurzu. Vzhľadom na uvedené, navrhovateľ navrhuje, aby súd v súlade s návrhom navrhovateľa vyhlásil konkurz na majetok dlžníka.

19/ Právny zástupca dlžníka v záverečnej reči uviedol, že zotrváva na všetkých vyjadreniach uvedených na dnešnom pojednávaní. Ak navrhovateľ tvrdí, že má voči dlžníkovi pohľadávku na vrátenie pôžičky, bolo jeho povinnosťou, aby predložil dôkaz o tom, že takúto pôžičku dlžníkovi poskytol, pretože iba takýto dôkaz môže po skutkovej stránke preukazovať, že zmluva o pôžičke medzi ním a dlžníkom skutočne ako reálny kontrakt vznikla. Nič takého však navrhovateľ v tomto konaní neurobil. Ak teda zmluva o pôžičke ako platný právny úkon nikdy nevznikla, sú z právneho hľadiska úplne bezpredmetné akékoľvek ďalšie prejavy vôle dlžníka, ktorými podľa navrhovateľa mal dlžník takýto nikdy nevzniknutý záväzok uznávať. Z pohľadu dlžníka je preto zjavné, že v tomto konaní bola nielenže osvedčená spornosť pohľadávok navrhovateľa, ale existencia týchto pohľadávok bola bez akýchkoľvek rozumných pochybností vyvrátená. Je preto zjavné, že osoba, ktorá v tomto konaní vystupuje v procesnom postavení navrhovateľa nemá tvrdenú aktívnu vecnú legitimáciu, a preto je nevyhnuté toto konkurzné konanie zastaviť.

20/ Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "ZoKR"), dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.

21/ Podľa § 3 ods. 2 ZoKR právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

22/ Podľa § 3 ods. 3 ZoKR, predĺžený je ten, kto je povinný viesť účtovníctvo podľa osobitného predpisu, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku. Pri stanovení hodnoty záväzkov a hodnoty majetku sa vychádza z účtovníctva alebo z hodnoty určenej znaleckým posudkom, ktorý má pred účtovníctvom prednosť a prihliadne sa aj na očakávateľné výsledky

ďalšej správy majetku, prípadne očakávateľné výsledky ďalšieho prevádzkovania podniku, ak možno so zreteľom na všetky okolnosti odôvodnene predpokladať, že bude možné v správe majetku alebo v prevádzkovaní podniku pokračovať. Do sumy záväzkov sa nezapočítava suma záväzkov, ktoré sú spojené so záväzkom podriadenosti, ani suma záväzkov, ktoré by sa v konkurze uspokojovali v poradí ako podriadené pohľadávky.

23/ Podľa § 11 ods. 1 ZoKR, návrh na vyhlásenie konkurzu sa podáva na príslušnom súde (ďalej len "súd"). Návrh na vyhlásenie konkurzu je oprávnený podať dlžník, veriteľ, v mene dlžníka likvidátor alebo iná osoba, ak to ustanovuje tento zákon. Dlžník je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok podľa tejto časti zákona, iba ak je právnickou osobou. Veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu podľa tejto časti zákona iba voči dlžníkovi, ktorý je právnickou osobou alebo fyzickou osobou - podnikateľom.

24/ Podľa § 11 ods. 3 ZoKR, veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ak môže odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť svojho dlžníka. Platobnú neschopnosť dlžníka možno odôvodnene predpokladať vtedy, ak je dlžník viac ako 30 dní v omeškaní s plnením aspoň dvoch peňažných záväzkov viac ako jednému veriteľovi a bol jedným z týchto veriteľov písomne vyzvaný na zaplatenie.

25/ Podľa § 12 ods. 1 ZoKR, návrh na vyhlásenie konkurzu musí obsahovať všeobecné náležitosti návrhu podľa osobitného predpisu. Podpis navrhovateľa, ktorý nie je orgánom verejnej moci, musí byť v návrhu úradne osvedčený. Návrh musí byť podaný v dvoch rovnopisoch spolu s prílohami.

26/ Podľa § 12 ods. 2 ZoKR, ak návrh na vyhlásenie konkurzu podáva veriteľ, v návrhu je povinný uviesť skutočnosti, z ktorých možno odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť dlžníka, ako aj označiť svoju pohľadávku 30 dní po lehote splatnosti a označiť ďalšieho veriteľa s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti. K návrhu je veriteľ povinný pripojiť listiny, ktoré dokladajú jeho pohľadávku označenú v návrhu. Navrhovateľ pohľadávku doloží

- a) písomným uznaním dlžníka s úradne overeným podpisom dlžníka,
- b) vykonateľným rozhodnutím alebo iným podkladom, na základe ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia alebo vykonať exekúciu,
- c) potvrdením audítora, správcu alebo súdneho znalca, že navrhovateľ pohľadávku účtuje v účtovníctve v súlade s účtovnými predpismi, a v prípade, že ide o pohľadávku nadobudnutú prevodom alebo prechodom, aj potvrdením audítora, správcu alebo súdneho znalca, že pohľadávka účtovaná v účtovníctve navrhovateľa má doložený dôvod vzniku, ak podáva návrh voči právnickej osobe,
- d) potvrdením Ministerstva financií Slovenskej republiky o existencii pohľadávky štátu z príspevku poskytnutého dlžníkovi z prostriedkov Európskej únie, schváleného a účtovaného certifikačným orgánom, alebo
- e) písomným vyhlásením s úradne osvedčenými podpismi najmenej piatich zamestnancov alebo bývalých zamestnancov dlžníka, ktorí nie sú jeho spriaznenými osobami, o nespĺnení ich pohľadávky na mzde, odstupnom alebo odchodnom 30 dní po lehote splatnosti; navrhovateľom v tomto prípade môže byť len zamestnanec alebo bývalý zamestnanec dlžníka, ktorý nie je osobou spriaznenou s dlžníkom, a ktorý je zastúpený odborovou organizáciou, aj keď nie je jej členom.

27/ Podľa § 19 ods. 1 písm. c) ZoKR, ak sa konkurzné konanie začalo na návrh veriteľa, súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť; ak sa dlžník v lehote podľa odseku 1 písm. a) bodu 1 nevyjadril, má sa za to, že svoju platobnú schopnosť neosvedčil.

28/ Podľa § 19 ods. 2 ZoKR, proti rozhodnutiu, ktorým sa konkurzné konanie končí, je účastník konkurzného konania oprávnený podať odvolanie. Proti rozhodnutiu o vyhlásení konkurzu je oprávnený podať odvolanie iba dlžník.

29/ Podľa § 19 ods. 3 ZoKR, odvolací súd rozhodne o odvolaní bez nariadenia pojednávania do 45 dní od predloženia veci. Pre odvolací súd je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, súd prvého stupňa postupuje odo dňa vrátenia veci, ako by konkurzné konanie začalo.

30/ Podľa § 1 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 643/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia (ďalej len "vyhláška") na účely určenia platobnej neschopnosti sa platobne neschopným rozumie ten, kto má viac ako jedného veriteľa, viac ako jeden peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti a koho peňažné záväzky 30 dní po lehote splatnosti nie sú kryté jeho finančným majetkom, ktorým sa rozumejú

a) peňažné prostriedky,

b) pohľadávky z účtu, vkladu alebo inej formy vkladu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, alebo v zahraničnej banke so sídlom v členskom štáte Organizácie pre ekonomickú spoluprácu a rozvoj s výpovednou lehotou kratšou ako tri mesiace,

c) peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere, ktorých lehota splatnosti uplynie do 30 dní, ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne a včasné splnenie,

d) peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere po lehote splatnosti nie viac ako 30 dní, ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne splnenie do 30 dní od uplynutia lehoty ich splatnosti,

e) peňažné pohľadávky a dlhové cenné papiere, ktoré sú splatné na požiadanie (na videnie), ak možno s odbornou starostlivosťou odôvodnene predpokladať ich riadne a včasné splnenie, ak by sa o ich splatenie požiadalo nasledujúci deň.

31/ Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky za finančný majetok sa nepovažujú peňažné prostriedky, pohľadávky ani cenné papiere, ktoré sú vyjadrené v mene štátu, ktorý nie je členským štátom Organizácie pre ekonomickú spoluprácu a rozvoj.

32/ Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky na účely odseku 1 sa neprihliada na peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti, o ktorom vedie dlžník s veriteľom vzájomné rokovanie o zmene jeho splatnosti alebo o inej jeho reštrukturalizácii a veriteľ má záujem rokovanie viesť, čo dlžníkovi písomne v čase rokovania potvrdil.

33/ Podľa § 1 ods. 4 vyhlášky peňažné záväzky 30 dní po lehote splatnosti a finančný majetok dlžníka vyjadrený v tej istej cudzej mene sa na účely odseku 1 v sume, v ktorej sa vzájomne kryjú, započítajú. Vo zvyšnej sume sa prepočítajú na eurá podľa referenčného výmenného kurzu určeného a vyhláseného Európskou centrálnou bankou alebo Národnou bankou Slovenska. Ak Európska centrálna banka ani Národná banka Slovenska referenčný výmenný kurz cudzej meny neurčuje a nevyhlasuje, prepočet na eurá sa urobí s odbornou starostlivosťou.

34/ Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

35/ Podľa § 323 ods. 2 Obchodného zákonníka, za uznanie nepremličaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3.

36/ Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

37/ V zmysle vyššie citovaných ustanovení ZoKR predpokladom na zastavenie konkurzného konania je osvedčenie dlžníka o svojej platobnej schopnosti, pričom súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť. Z toho vyplýva, že veriteľovi zakladá postavenie účastníka konania len tá pohľadávka, na základe ktorej je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, a ktorá vyvolá povinnosť súdu, po splnení ostatných podmienok, začať konkurzné konanie. Ak táto pohľadávka je sporná, odpadá preto dôvod, pre ktorý sa navrhlo začatie konkurzného konania. Súd je teda povinný bezodkladne konanie zastaviť. Zákon vyžaduje pri podávaní návrhu na vyhlásenie konkurzu pluralitu veriteľov a pluralitu pohľadávok. Teda ak dlžník do vyhlásenia konkurzu preukáže, že zaplatil všetky splatné pohľadávky veriteľov, ktorí sú účastníkmi konkurzného konania, alebo preukáže ich spornosť, súd je povinný bezodkladne konanie zastaviť. Platobnú schopnosť má osvedčiť dlžník, pričom súd vychádza pri rozhodovaní z dôkazov predložených a označených dlžníkom a sám platobnú schopnosť, resp. neschopnosť aktívne nezisťuje. Dlžníkovi postačuje platobnú schopnosť iba osvedčiť, t. j. nemusí

ju preukazovať, čo sa prejavuje napríklad tým, že pri posúdení dlžníkovej platobnej schopnosti súd vychádza zo zoznamov a informácií predložených dlžníkom, pričom ich skutkový základ bližšie neskúma. Ak ide o spornú pohľadávku označenú veriteľom v návrhu, postačuje dlžníkovi spornosť pohľadávky iba osvedčiť, aby súd na ňu neprihliadal, t.j. dlžník preukazuje len spornosť a nie opodstatnenosť/neopodstatnenosť pohľadávky. Otázka preukázania alebo nepreukázania spornej pohľadávky musí byť vždy predmetom samotného sporového konania, pričom konkurzný súd nemôže viesť v rámci konkurzného konania dokazovanie ohľadom preukázania právneho základu pohľadávky, ktorej spornosť sa namieta. Z prehľadu záväzkov, s ktorými je dlžník v omeškaní 30 dní súd zisťuje stav platobnej neschopnosti. Zo stavu účtov zároveň zistí, či dlžník má dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatných záväzkov, s ktorými je v omeškaní, a teda či odmieta uhrádzať niektoré splatné záväzky napr. preto, že ich popiera, alebo stav jeho finančných prostriedkov neumožňuje uhradiť všetky splatné záväzky, a preto je dlžník platobne neschopný. Za platobnú neschopnosť sa nepovažuje stav, keď dlžník odmieta uhrádzať niektoré finančné záväzky, pretože ich neuznáva alebo ich odmieta uhradiť z iných dôvodov. Pokiaľ dlžník relevantným spôsobom spochybní niektoré splatné pohľadávky veriteľov, nemôže konkurzný súd na takéto záväzky dlžníka pri posudzovaní jeho platobnej neschopnosti prihliadať, teda ak dlžník svoje splatné záväzky neplní, napr. preto, že pohľadávky neuznáva, popiera ich existenciu alebo proti nim uplatňuje vlastné pohľadávky a toto dostatočným spôsobom osvedčí, podmienky úpadku nie sú splnené.

38/ Aktívne legitimovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu je ten veriteľ, ktorý má nespornú pohľadávku voči dlžníkovi 30 dní po lehote splatnosti, pričom musí byť zachovaná pluralita veriteľov. V prípade spornej pohľadávky veriteľa súd neprihliada na tieto pohľadávky, preto tieto nie sú spôsobilé založiť navrhovateľovi aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu.

39/ Uznanie záväzku je jednostranným právnym úkonom, ktorý musí mať v zmysle § 323 ods. 1 písomnú formu okrem niekoľkých výnimiek, ktoré špecifikuje § 407 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka. Tento právny úkon musí byť adresovaný respektíve určený veriteľovi. Akt spĺňajúci obsahové náležitosti uznania záväzku, no určený tretej osobe, nebude vyvolávať účinky uznania záväzku. Za uznanie záväzku zákon pokladá aj čiastočné plnenie alebo úhradu úrokov. Obchodný zákonník na rozdiel od Občianskeho zákonníka nešpecifikuje obsah uznania záväzku, aj na účely obchodnoprávných vzťahov je však nutné určiť dôvod uznania záväzku a jeho výšku. Prvým dôsledkom uznania záväzku je vznik vyvrátiteľnej domnienky o tom, že záväzok v čase jeho uznania dlžníkom existoval. Ďalším dôsledkom uznania záväzku je začatie plynutia novej štvorročnej premlčacej lehoty na uplatnenie si nároku na úhradu uznaného záväzku súdnou cestou. Obchodný zákonník umožňuje uznanie aj premlčaného záväzku, pričom sa, na rozdiel od Občianskeho zákonníka, nevyžaduje dôkaz o tom, že dlžník o premlčaní svojho dlhu vedel. § 323 ods. 2 Obchodného zákonníka obsahuje výnimky z požiadavky výslovnosti prejavu vôle dlžníka uznať svoj záväzok. Ide o úkony u ktorých možno mať za to, že ich realizáciou dlžník uznal svoj záväzok konkludentne. Takýmto konkludentným spôsobom však dlžník môže uznať iba ešte nepremľčaný záväzok.

40/ Zo zákonného ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne.

41/ Súd mal v konaní za to, že dlžník osvedčil spornosť pohľadávok navrhovateľa ako aj spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V.. Súd poukazuje na to, že pohľadávka navrhovateľa vo výške 4.120.000,00 eur má pozostávať z čiastky vo výške 3.000.000,00 eur z titulu vrátenia poskytnutej pôžičky, z čiastky vo výške 160.000,00 z titulu nezaplatených úrokov z tejto pôžičky a čiastky vo výške 960.000,00 eur z titulu kúpnej ceny za stroj dodaný v roku 2013. Súd poukazuje na to, že v celom konaní nebolo preukázané reálne poskytnutie pôžičky zo strany navrhovateľa dlžníkovi. Nebola ani predložená dohoda o preklasifikovaní právneho titulu záväzku z nároku na zaplatenie kúpnej ceny za dodané stroje na nárok na zaplatenie pôžičky, ani dohoda o dojednaní úrokov k pôžičke, teda nebolo možné zistiť obsah týchto dohôd. Súd poukazuje na to, že zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom), ktorá vznikne až uskutočnením reálneho odovzdania a prijatia predmetu pôžičky. (Najvyšší súd SR, sp. zn. 3Cdo 325/2009: Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami

právny vzťah z pôžičky nevznikne). Súd tak konštatuje, že v danom prípade mal vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti pochybnosti o existencii záväzku dlžníka z titulu zmluvy o pôžičke, čo súd vedie k záveru, že dlžník dostatočne osvedčil spornosť tohto nároku navrhovateľa, pretože zmluva o pôžička ako platný právny úkon nevznikla, respektíve to v konaní nebolo navrhovateľom preukázané. Súd má za osvedčenú spornosť aj ďalších nárokov z tejto pôžičky (úrokov), nakoľko ak v zmysle vyššie uvedených skutočností platne nevznikla zmluva o pôžičke, nemohli byť ani platne dojednané úroky k takejto neexistujúcej pôžičke. Dohodu o zmene právneho titulu pohľadávky z nároku na zaplatenie kúpnej ceny na nárok na vrátenie pôžičky nie je možné vyhodnotiť ako platný právny úkon z dôvodu absencie reálneho odovzdania predmetu pôžičky, ale ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Obč. zák., ktorý odporuje zákonu, keďže v takomto prípade by išlo o "fiktívnu pôžičku", bez reálneho odovzdania peňazí dlžníkovi.

42/ Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy vo výške 960.000,00 eur za strojné zariadenia dodané v roku 2013 dlžník výslovne poprel, že by vyššie uvedená suma mala byť zaplatená v období štyroch rokov v splátkach vo výške 62.500,00 eur splatných každé tri mesiace, pričom navrhovateľ nepreukázal opak napríklad predložením takejto dohody o splátkach. V rozpore s uvedeným tvrdným je aj faktúra č. 335089 zo dňa 27.06.2013 predložená navrhovateľom, ktorá znie na plnú sumu 960.000,00 eur s dátumom splatnosti dňa 27.07.2013, teda splatnosť respektíve plnenie v splátkach tvrdené navrhovateľom z uvedenej faktúry nevyplýva. Pri tomto nároku navrhovateľa je opätovne osvedčená spornosť nároku z dôvodu podanej námietky premlčania zo strany dlžníka, keďže pri splatnosti faktúry dňa 27.07.2013 by došlo k uplynutiu štvorročnej premlčacej doby dňa 27.07.2017.

43/ Súd ďalej uvádza, že podanie dlžníka zo dňa 13.06.2018 nevyhodnotil ako uznanie záväzku zo strany dlžníka. Uvedené podanie je adresované spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V. a nie navrhovateľovi, pričom vo vzťahu k tejto spoločnosti dlžník iba uvádza, že čiastka 900.000,00 eur bola na jeho účet poukázaná v zmysle dohody spoločníkov ako kapitálový vklad bez dohodnutia termínu vrátenia tejto sumy, o čom doložil zápisnicu z rokovania valného zhromaždenia spoločnosti dlžníka zo dňa 10.06.2008, z ktorej vyplýva táto skutočnosť, t. j. že v danom prípade ide o kapitálový vklad do spoločnosti a nie o pôžičku. Opak nebol navrhovateľom v konaní preukázaný.

44/ Čiastka 827.500,00 eur mala predstavovať pôžičku spoločníka, pričom ani v jednom prípade nebol medzi spoločnosťami dohodnutý termín vrátenia uvedených pôžičiek. Súd poukazuje na to, že záväzok, ktorý sa uznáva musí byť identifikovaný tak, aby nebol zameniteľný s iným záväzkom, v danom prípade tomu tak nie je. Z vyjadrenia dlžníka zo dňa 13.06.2018 (Stanovisko k predžalobným výzvam) je zrejme len konštatovanie, že čiastka 827.500,00 eur bola poukázaná na účet dlžníka ako pôžička spoločníka bez toho, aby bol dojednaný termín vrátenia tejto sumy. Z vyjadrenie nie je zrejme, ktorej konkrétnej zmluvy respektíve zmlúv o pôžičke sa má tento prejav dlžníka týkať, kedy boli takéto zmluvy uzavreté, je tu len všeobecné vymedzenie, že sa má jednať o zmluvu o pôžičke bez jej bližšej konkretizácie. Uvedené podanie dlžníka má byť reakciou na predsporovú výzvu spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V., táto ale nebola k návrhu navrhovateľa pripojená, keď bolo pripojené len podanie navrhovateľa označené ako posledná predžalobná výzva. Zároveň podľa názoru súdu nie je možné jednoznačne a nepochybne dôjsť k záveru, že ide zo strany dlžníka o taký prejav vôle, ktorý smeruje k uznaniu záväzku. Výslovný uznávací prejav (teda prejav, že dlžník uznáva záväzok z konkrétnej zmluvy respektíve konkrétneho nároku spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V.) zo strany dlžníka absentuje, prejav vôle dlžníka smerujúci k uznaniu záväzku je spochybnený aj nasledujúcimi vyjadreniami dlžníka, ktorými dlžník rozporuje či už existenciu zmlúv o pôžičke respektíve premlčanie nárokov tak navrhovateľa ako aj spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V..

45/ V súvislosti s uvedenými nárokmi spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V. vzniesol dlžník námietku premlčania týchto nárokov. Nakoľko uvedené nároky spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V. boli dlžníkovi poskytnuté v roku 2008 pokiaľ ide o kapitálový vklad, respektíve dňa 13.03.2009 a dňa 14.04.2010 pokiaľ ide o pôžičky dva krát v sume 500.000,00 eur, bez toho, aby bola dohodnutá ich splatnosť, je podľa názoru súdu osvedčená spornosť týchto nárokov z dôvodu ich premlčania. Podľa jednotného právneho názoru v prípade, ak splatnosť nebola dohodnutá a ani inak určená, začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim potom, čo dlh vznikol. Veriteľ môže už nasledujúci deň po vzniku dlhu vyvolať splatnosť dlhu, a teda svoje právo vykonať. Preto rozhodným dňom pre začiatok plynutia premlčacej doby je deň, ktorý nasleduje po vzniku takto dojednaného právneho vzťahu. Uvedený právny názor podporuje aj konštantná judikatúra, napr. publikované rozhodnutie R 28/1984, v zmysle ktorého "ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá ani inak ustanovená, začína plynúť premlčacia doba dňom nasledujúcim potom, kedy dlh vznikol" a tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2003, sp. zn. 1 Cdo 25/03 publikovaný v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu

SR pod č. 91/2004, v zmysle "ktorého ak čas splnenia dlhu (záväzku) nebol účastníkmi dohodnutý, ani inak stanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal; veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol (z objektívneho, nie subjektívneho hľadiska) požiadať o plnenie dlhu, t.j. hneď ako dlh vznikol. Začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúci deň po vzniku právneho vzťahu zo zmluvy o pôžičke, pri ktorej nebola dohodnutá splatnosť predmetu pôžičky".

46/ Časť záväzku dlžníka voči spoločnosti Van Merksteijn Steel - Holding B.V. tvrdeného navrhovateľom v sume 97.500,00 eur dlžník výslovne poprel. Súd tento nárok nemal za preukázaný, pretože navrhovateľ nepredložil ohľadne tejto časti tvrdeného záväzku dôkazy, ktoré by preukazovali právny dôvod vzniku a prípadnú splatnosť tohto záväzku. Uvedený nárok tak ostáva len v rovine nepreukázaného tvrdenia navrhovateľa navyše rozporovaného dlžníkom.

47/ Súd je ďalej toho názoru, že podanie dlžníka zo dňa 13.06.2018 nemôže vo vzťahu k navrhovateľovi vyvolať účinky uznania záväzku. Tento právny úkon musí byť adresovaný respektíve určený veriteľovi, ktorého sa má uznanie týkať. Ak by aj takýto akt spĺňal obsahové náležitosti uznania záväzku, v prípade ak je určený tretej osobe, nebude vyvolávať účinky uznania záväzku. Podanie zo dňa 13.06.2018 nebolo adresované navrhovateľovi, teda nemohlo vo vzťahu k navrhovateľovi vyvolať účinky uznania záväzku. Účinky uznania záväzku nemôže vyvolať ani podanie dlžníka adresované súdu, ktoré je reakciou na výzvu súdu na osvedčenie platobnej schopnosti.

48/ V zmysle vyššie uvedených skutočností mal súd za to, že dlžník dostatočným spôsobom osvedčil spornosť pohľadávok navrhovateľa ako aj ďalšieho veriteľa označeného v návrhu na vyhlásenie konkurzu. Tým, že pohľadávka navrhovateľa je sporná, či už pokiaľ ide o neexistenciu pôžičky respektíve premlčanie nároku navrhovateľa, pričom súd na sporné pohľadávky veriteľa neprihliada, takéto pohľadávky nie sú spôsobilé založiť navrhovateľovu aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Preto má súd za to, že návrh na vyhlásenie konkurzu je nedôvodný z dôvodov :

- 1./nie je daná aktívna legitímácia navrhovateľa z dôvodu spornosti
- 2./všetky navrhovateľom označené pohľadávky sú sporné

49/ Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, keď v danom prípade dlžník osvedčil spornosť pohľadávok uvedených v návrhu navrhovateľa. Súd tiež nemal za preukázanú pluralitu veriteľov, keďže podľa nerozporovaného vyjadrenia dlžníka existuje aktuálne jediný veriteľ dlžníka, ktorým je spoločnosť RIVA Stahl GmbH.

50/ S poukazom na osvedčenie spornosti pohľadávok uvedených v návrhu na vyhlásenie konkurzu, súd prvého stupňa konkurzné konanie v celom rozsahu zastavil postupom podľa § 19 ods. 1 písm. c) ZoKR.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Za deň doručenia sa považuje nasledujúci deň po zverejnení uznesenia v Obchodnom vestníku.

Lehota na podanie odvolania začne plynúť dňom nasledujúcim po dni zverejnenia tohto uznesenia v Obchodnom vestníku, a to aj v prípade, že bude doručené aj iným spôsobom ako zverejnením v Obchodnom vestníku.